

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 czerwca 2018 r. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy dodał nadto, że na dzień 1 stycznia 2009 r. wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 49 ustawy pomostowej nie został zaliczony okres zatrudnienia od 12 listopada 1976 r. do 27 kwietnia 1977 r., od 3 maja 1979 r. do 27 czerwca 1980 r. oraz od 8 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawcy nie potwierdzają, że w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy wynoszący 34 lata, 6 miesięcy i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym staż w szczególnych warunkach wynoszący 28 lat, 10 miesięcy i 29 dni.

/decyzja – k. 11 plik I akt ZUS/

Decyzja z dnia 5 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 sierpnia 2018 r. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia prawa do emerytury pomostowej, ponieważ do złożonego wniosku nie zostały dołączone nowe dowody mające wpływ na wcześniej wydaną decyzję odmowną.

/decyzja – k. 15 plik I akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. K. i wniósł o ponowne rozpatrzenie jego wniosku o emeryturę na podstawie świadectwa pracy wydanego przez Dyrektora Centrum (...) w W. oraz świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto wniósł o zaliczenie okresu prowadzenia działalności gospodarczej do całości stażu pracy.

/odwołanie – k. 3, k. 3 w aktach VIII U 2167/18/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań od powyższych decyzji. W uzasadnieniu przywołał argumentację podniesioną w zaskarżonych decyzjach.

/odpowiedź na odwołanie – k. 10 – 11, k. 10 – 11 w aktach VIII U 2167/18/

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2018 r. Sąd Okręgowy połączył sprawę sygn. akt VIII U 2167/18 ze sprawą 2166/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 13 w aktach VIII U 2167/18/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

Ubezpieczony w dniu 21 czerwca 2018 r. złożył wniosek o prawo do emerytury pomostowej.

/wniosek – k. 1 – 4 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 czerwca 2018 r. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 49 ustawy pomostowej nie został zaliczony okres zatrudnienia od 12 listopada 1976 r. do 27 kwietnia 1977 r., od 3 maja 1979 r. do 27 czerwca 1980 r. oraz od 8 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawcy nie potwierdzają, że w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy wynoszący 34 lata, 6 miesięcy i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym staż w szczególnych warunkach wynoszący 28 lat, 10 miesięcy i 29 dni.

/decyzja – k. 11 plik I akt ZUS/

W dniu 6 sierpnia 2018 r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie wniosku o emeryturę pomostową załączając świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach.

/wniosek – k. 12 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 sierpnia 2018 r. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia prawa do emerytury pomostowej, ponieważ do złożonego wniosku nie zostały dołączone nowe dowody mające wpływ na wcześniej wydaną decyzję odmowną.

/decyzja – k. 15 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie od 12 listopada 1976 r. do 27 czerwca 1980 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w W. na stanowiskach:

- staż na stanowisku rzemieślnika specjalisty w okresie od 12 listopada 1976 r. do 31 stycznia 1977 r.,
- rzemieślnika specjalisty w okresie od 1 lutego 1977 r. do 27 kwietnia 1977 r.,
- odbywał zasadniczą służbę wojskową od 28 kwietnia 1977 r. do 13 kwietnia 1979 r.
- rzemieślnika specjalisty w okresie od 3 maja 1979 r. do 31 października 1979 r.,
- rzemieślnika specjalista w okresie od 1 listopada 1979 r. do 27 czerwca 1980 r.

/świadectwo pracy – k. 4 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 8 stycznia 1981 r. do 30 września 2009 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) S.A. w W. na stanowisku rzemieślnika specjalisty, dyspozytora, starszego dyspozytora.

/świadectwo pracy – k. 6 plik I akt ZUS, akta osobowe – k. 17/

Podczas zatrudnienia na kolej ubezpieczony pracował jako rzemieślnik przy obsłudze lokomotywy w tzw. turnusie. Wnioskodawca pracował w systemie 12/24 i potem miał 48 godzin wolne. Wykonywał bieżące naprawy lokomotyw, naprawy elektryczne, uzupełniał paliwo, wymieniał klocki. Jako rzemieślnik specjalista wykonywał pracę o większym stopniu skomplikowania. Ubezpieczony następnie pracował jako dyspozytor. Początkowo pracował jako dyspozytor lokomotowni, a potem ruchu w Rejonie P. (...) i Centralnej Dyrekcji i w Centrum P. (...) w W.. Praca na

stanowisku dyspozytora ruchu była stresująca. Dyspozytor nadzorował pracę dyżurnych ruchu. Praca polegała nie tylko na koordynacji pociągów ale także drużyn konduktorskich i przewoźników. Dyspozytor z każdym dyżurnym ruchu musiał ustalić czas pracy każdego pociągu, nie tylko przy przewozach osobowych ale też towarowych, materiałów niebezpiecznych. Transport materiałów niebezpiecznych jest szczególnie monitorowany. Wnioskodawca jako dyspozytor musiał informować dyżurnego o kłopotach na innych odcinkach, żeby dyżurny mógł tak zaplanować pracę stacji by przejazd pociągów towarowych odbywał się bez szkody dla przejazdów osobowych. Dyżurny odpowiadał za bezpieczeństwo na stacji, a wnioskodawca jako dyspozytor odpowiadał za bezpieczeństwo pracy dyżurnych ruchu w całym ciągu dyspozytorskim. Natomiast dyspozytor ruchu metra ma tylko 2 czy 3 linie, które nadzoruje. W przypadku wypadku zamyka linie.

/zeznania wnioskodawcy z 13 lutego 2018 r. – 00:03:12 – 00:18:30 – płyta CD – k. 32/

Zakład Pracy - (...) S.A. - wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy w szczególnych warunkach i wskazał, że był on zatrudniony:

1. od 12 listopada 1976 r. do 27 czerwca 1980 r. w strukturach przedsiębiorstwa państwowego (...) na stanowiskach: staż na rzemieślnika (od 12 listopada 1976 r. do 31 stycznia 1977 r.), rzemieślnik (od 1 lutego 1977 r. do 27 czerwca 1980 r.),
2. od 8 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1999 r. w strukturach przedsiębiorstwa państwowego (...) na stanowiskach: rzemieślnik od 8 stycznia 1981 r. do 31 stycznia 1982 r., dyspozytor od 1 lutego 1982 r. do 15 sierpnia 1985 r., rzemieślnik specjalista od 16 sierpnia 1985 r. do 31 marca 1986 r., dyspozytor od 1 kwietnia 1986 r. do 31 grudnia 1999 r.,
3. od 1 stycznia 2000 r. do 30 września 2001 r. w (...) S.A. Zakład (...) w W. na stanowisku starszego dyspozytora,
4. od 1 października 2001 r. do 30 czerwca 2002 r. w (...) S.A. Centrum (...) w W. na stanowisku starszego dyspozytora,
5. od 1 lipca 2002 r. do 30 września 2007 r. w (...) S.A. Centrum Kierowania P. w W. na stanowisku starszego dyspozytora,
6. od 1 października 2007 r. do 30 września 2009 r. w (...) S.A. Centrum (...) w W. na stanowisku starszego dyspozytora.

Praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracodawca zaświadczył, że cały okres pracy ubezpieczonego w (...) tj. od 12 listopada 1976 r. do 27 czerwca 1980 r. oraz od 8 stycznia 1981 r. do 30 września 2009 r. w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 162 z 1998 r., poz. 1118 ze zm.) oraz §4 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 z późn. zm.) traktowany jest jako zatrudnienie w szczególnych warunkach.

J. K. po 1 października 2009 r. nie wykonywał pracy na stanowiskach, które są obecnie ujęte w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r.

/świadectwo pracy w szczególnych warunkach – k. 13 plik I akt ZUS, k. 7 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy wynoszący 34 lata, 6 miesięcy i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym staż w szczególnych warunkach wynoszący 28 lat, 10 miesięcy i 29 dni.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów załączonych do akt ZUS oraz zeznań wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie wnioskodawcy J. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku (Dz. U. z 2018 roku poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2017, poz. 1383), ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle §2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest

wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

W myśl art. 51 w/w ustawy o emeryturach pomostowych, płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. Przepis art. 12 stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Według ust. 3 cytowanego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnił przesłanki ustawowe co do daty urodzenia (po 31 grudnia 1948 r.), wieku, rozwiązania stosunku pracy oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących co najmniej 25 lat.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wskazał nadto, że na dzień 1 stycznia 2009 r. wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 49 ustawy pomostowej ZUS nie zaliczył wnioskodawcy okresu zatrudnienia od 12 listopada 1976 r. do 27 kwietnia 1977 r., od 3 maja 1979 r. do 27 czerwca 1980 r. oraz od 8 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 2008 r., ponieważ pracodawcy nie potwierdzają, że w w/w okresach

ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r.

W ocenie Sądu Okręgowego z materiału dowodowego: zeznań wnioskodawcy oraz dokumentów wynika, że wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach przez cały okres pracy w (...) tj. od 12 listopada 1976 r. do 27 czerwca 1980 r. oraz od 8 stycznia 1981 r. do 30 września 2009 r. w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 162 z 1998 r., poz. 1118 ze zm.) oraz §4 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 z późn. zm.).

Jednakże w załączniku nr 1 i załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych prace wykonywane przez wnioskodawcę w (...) na kolei (rzemieślnik na kolei, dyspozytor ruchu pociągów) nie zostały wymienione jako prace w szczególnych warunkach.

W załączniku nr 2 (wykazie prac o szczególnym charakterze) do ustawy o emeryturach pomostowych wymieniono w pkt 6 jako prace w szczególnych warunkach: prace bezpośrednio przy ustawianiu drogi przebiegu pociągów i pojazdów metra (dyżurny ruchu, nastawniczy, manewrowy, ustawiacz, zwrotniczy, rewident taboru bezpośrednio potwierdzający bezpieczeństwo pociągu, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra).

W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia zatem warunków wskazanych w art. 4 w/w ustawy, gdyż po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w myśl art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy.

Należy dodać, że wnioskodawca nie spełnia również warunków do przyznania emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy natomiast stosownie do powołanego przepisu, prawo do emerytury pomostowej może nabyć również osoba, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jednakże w dniu wejścia w życie ustawy miała okres wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z tym, że praca ta musi być pracą w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu nowych przepisów tj. art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy. (vide min. wyrok SA w Lublinie z 13.03.2014 r., III AUa 1531/13, opubl. LEX nr 1441422, wyrok SA w Katowicach z 27.02.2014 r., III AUa 1045/13, opubl. LEX 1439028, wyrok SA w Szczecinie z 14.01.2014 r. III AUa 577/13, opubl. LEX 1441543, wyrok SA w Białymstoku z 09.01.2014 r., III AUa 705/13, LEX 1415788, wyrok SN z 04.12.2013 r. II UK 159/13, opubl. LEX nr 1405231, wyrok SA w Gdańsku z 07.11.2013 r., III AUa 343/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 kwietnia 2017 r., III AUa 972/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 kwietnia 2017 r., III AUa 606/16, legalis nr 1636903)

Zaś jak wskazano powyżej praca, którą wnioskodawca wykonywał w okresie zatrudnienia w (...) jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 162 z 1998 r., poz. 1118 ze zm.) oraz §4 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 z późn. zm.), ale nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem mając na względzie powyższe wnioskodawca nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

K.K.-W.